

23 stycznia 1932 r.

2

CO6c 7/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

78e, 7/00

Nr 15069.

Kl. ~~78 e s.~~

Edmund Karollus
(Wiedeń, Austria).

Zapalnik czasowy.

Zgłoszono 30 września 1930 r.

Udzielono 20 listopada 1931 r.

Pierwszeństwo: 30 września 1929 r. (Austria).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest zapalnik czasowy, w którym pomiędzy zapalnikiem żarowym a spłonką wybuchową umieszczony jest w oddzielnej tulei ładunek opóźniający zapalanie. Przy zapalnikach tego rodzaju konieczne jest z powodu niebezpieczeństwa pękanie tulei metalowych szybkie odprowadzanie gazów, powstających przy zapalaniu ładunku za pomocą prądu elektrycznego. W tym celu płaszcz tulei zaopatruje się w otwory. Płomień, wychodzący przez te otwory, może jednak zapalić z nadto wcześniej ładunek. W celu zapobieżenia tej wadzie umieszcza się pomiędzy zatyczką, zamykającą jeden koniec tulei elektrycznego za-

palnika, a ładunkiem, zapalany prądem, czopek z niepalnego włókna, skutkiem czego gazy niezapalone uchodzą przez otwór zatyczki.

Przybitka zatyka jednak często otwory w ściankach tulei, jak też w dnie tulei zapalnika, a gazy płynące ku tym otworom zgęszczają czopek, nie przepuszczający płomienia, porywają cząstki włókien i stłaczają je przed otworem. Oprócz tego urządzenie to nadaje się jedynie do odpowiednio wykonanych zapalników elektrycznych.

Urządzenie według wynalazku umożliwia odprowadzanie gazów naokoło tulei ładunku opóźniającego do próżnej części

komory ładunkowej i może być umieszczony w każdym zapalniku elektrycznym.

W tym celu czopek, wykonany z niepalnej wełny i przylegający szczelnie do tulei ładunku opóźniającego, umieszczony jest pomiędzy ładunkiem, zapalany za pomocą elektryczności, a tuleją, do której dostaje się płomień otworem w czopku. W otworze tym znajduje się rurka o długości nieco mniejszej, niż wysokość czopka, dzięki czemu gazy stykają się z włók-nem.

Tuleja, zawierająca ładunek opóźniający, może posiadać w części umieszczonej w tulei zapalnika, rowki, które służą za kanały odpływowe dla gazów.

Na rysunku uwidocznione są dla przykładu dwa zapalniki według wynalazku.

W tulei 4 (fig. 1) umieszczony jest ładunek 1, zapalany elektrycznie, a z nim czopek 12 z wełny szklanej, azbestowej lub żużlowej, posiadający otwór 13, w którym znajduje się rurka 14. Rurka ta służy do odprowadzania płomienia do ładunku opóźniającego 5, do którego czopek 12 przylega szczelnie. Tuleja 8, zaopatrzona w kryzę 10, utrzymywana jest w tulei 4 zapomocą wgięć 6, a jej koniec przylegający do tulei 4 jest wykonany stożkowo, dzięki czemu tuleja przylega szczelnie do tulei 8.

W zapalniku według fig. 2 i 3 tuleja 8 posiada w części, znajdującej się w tulei 4, rowki 11. Stykające się części tulei 4 i 8 nie przylegają szczelnie do siebie, a kra-

wędź tulei 4, opierająca się o krawędź 9 kryzy 10, posiada odpowiednie wycięcie.

Czopek 12 zatrzymuje płomień, podczas gdy gazy płyną przez włókna czopka 12 wzdłuż ściany wewnętrznej tulei 4 i odpływają przez krawędź 9.

Wynalazek umożliwia więc równomierne odprowadzanie gazów bez płomienia w wolną przestrzeń pomiędzy ładunkiem wybuchowym a przybitką, dzięki czemu czas zapalania się zapalnika wynosi stale $\frac{1}{10}$ sekundy. Oprócz tego zapobiega się przedwczesnemu wybuchowi, jak też zwiększa się pewność przeciw zapalaniu gazów wybuchowych.

Zastrzeżenie patentowe.

Zapalnik czasowy, posiadający warstwę zapobiegającą powstawaniu płomienia wydłużonego, znamieny tem, że posiada czopek (12), wykonany w znany sposób z włókna niezapalnego, umieszczony pomiędzy ładunkiem (1), zapalany elektrycznie, a urządzeniem (2), opóźniającem zapalanie, i jest zaopatrzony w otwór (13), w którym znajduje się rurka (14), nie sięgająca do krawędzi otworu i służąca do odprowadzania płomienia do naboju opóźniającego (5).

Edmund Karollus.

Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

Fig.1

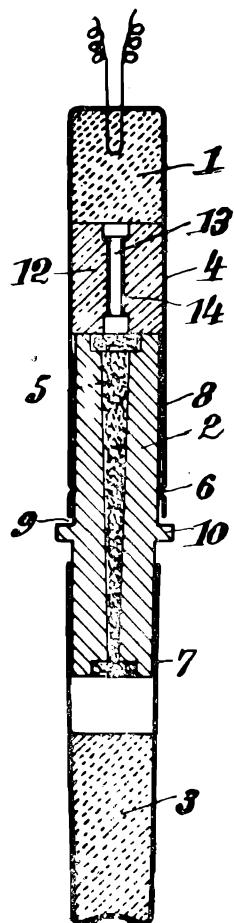

Fig.2

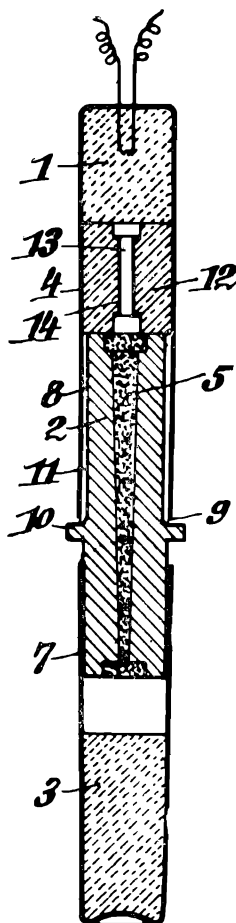

Fig.3

